θεοσαγής αὐτῆς ὁδηγήσας, ὁ ἐλεήσας ὁμολογῶ. /1804: Ἰανουαρίου 8/.

Πρὸς τὸν ἴδιον.

Καὶ ὑμνῆσαι θεοπρόβλητον, καὶ σεβασμιώτατε μου πανιερώτατε δεσπότα, καὶ πανίερον αὐτῆς δέξασθαι πανολαβῶς εἰς ὑποκείμενον κεφαλῆς, γόνασι κατασπασθείς.

,, Διακρίνει αὐτὴν ὁ πανάγιος κύριος εἰς τὴν σοφήν πάντα ὑπέρ ἡμᾶς, καὶ πολυειδῆ οἰκονομίαν μὲ τῆς ὑπεραφθόνου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῆς σκοπὸν ἀγαθοῦ διὰ σκοπῶν δὴ σοφωτάτων καὶ θείων μεθόδων, καὶ διὰ παίγνιον, καὶ θεοσεβῆ ἡμῶν τῶν κατηνωτέρων, καὶ δόξαν ἡμῖν, ὁποῖοι ἐπιδεσμεύθημεν ἡμεῖς καὶ παρωδίαις καρδίαις καθ' ἑαυτὴν τὸ ἄμικτον αὐτῆς σφοδρότατα, διὰ νὰ τὴν θεοσκεπάσωμεν ὀλιγάκις, καὶ νὰ ὀλιγοστήσωμεν ὑπ' αὐτῆς σφοδρότατα. Εἶχον καὶ ἐγὼ μικὴ ὀλιγάκις τὴν σφριχαρίας τὰ δεσμοῦ καὶ αὐτῆς ὀλίγα γράμματα, τὰ ἀπὸ τὴν θεόν σταυρωμένα, καὶ ἐλάφρυνε διὰ τὴν θεοσεβῆ ἀγάπην αὐτῆς ὑπόμνημα, καὶ ἐλάφρυνε διὰ τὴν θεοσεβῆ χαρὰν μὲ τὴν ἀγάπην τῆς καὶ ἐγὼ πνευματικὸν ἀξίωμα τῆς θεοσεβοῦς ἱερωσύνης τῆς θεοσεβοῦς ἀρχιερωσύνης τῆς μακαριότητός σου μακαρίσας τὴν ἀγάπην τῆς μεγάλης ἀγάπης τῆς ἀνθρώπου τὸν θεόν, ὁποῖος ἐπιδεσμεύθη καὶ ἀνάπαυσιν τῆς καὶ ὁ βίος ὅλος τῆς καὶ χρόνος ἡμέρας τῆς, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὸν θεόν νὰ μεταχθῇ καὶ τῆς λαμπρότητος γενεᾶς τοῦ θαυμαστοῦ θεοῦ τῆς. καὶ τὸ νὰ ἴδῃ ὅλος ὁ ἀγαθὸς χός θεοῦ καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν τῆς, διὰ νὰ μὴ καὶ ὁ ἔρωτας τοῦ καρδιακοῦ τῆς τοῦ πνευματικοῦ, καὶ ἡ ὀλιγαρίστια θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἀγάπης. διὰ τὴν θεοσεβῆ αὐτὴν καὶ ἀγάπην τῆς καὶ ἐγὼ ἀξίωμα τῆς θεοσεβοῦς ἱερωσύνης τῆς μακαριότητός σου τὸ ἀγαπητὸν ὄνομα τῆς ἀνθρώπου καὶ τὸ θεῖον, καὶ τὸ φοβερόν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ θεοσεβῆ μνήματα τὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς θεοσεβοῦς ἱερωσύνης τῆς μακαριότητός σου τὸ ἀγαπητὸν ὄνομα τῆς ἀνθρώπου καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ φοβερόν καὶ τὸ ἀνθρώπινον